

מיכתבים

לשעבר, רפאל איתן, טוען בראיון עימו שעניין השב"כ מזכיר לו את אותו הבעל שתופס את אשתו במיטה עם גבר זר וברוב כעסו שובר את המיטה.
מעניין שדווקא אצל רפול זאת מיטה (כפי שצריך להיות, ולא ספה) והתגובה היא הרבה פחות אלימה (לא שריפה, אלא רק שבירה).
אריה רביץ, תל-אביב

כמו נרות חנוכה

על נערת-ההפתעה ליום-ההולדת (לילות ישראל, העולם הזה 8.4.87).
בעל תוכן העניינים (בעמוד 3 של העיתון) קצת הגויים כאשר תיאר את הדוגמנית האנגלית היוצאת מן התיבה לכבוד חתן יום-ההולדת כ"מתנת-העירום".
זאת, לכל היותר, "הגאת-עירום", משוהו כמו נרות חנוכה, שמותר רק ליהנות ממראם, אך לא לנצל את אורם. הגי גולד'שמידט, תל-אביב

הקונדום של הבישוף

עוד על עיירה ששמה קונדום (לכל הגילים, העולם הזה 1.4.87 ואילך).
העיירה הצרפתית קונדום איננה ידועה רק בזכות הוזהות המקרית של שמה לשם אמצעי-המניעה הידוע, וגם לא רק בזכות הכרזת המעולה (ארמניאק) המיוצר ביקביה.
היא קנתה את עולמה לפני 218 שנה, עת שירת בה, משך שנה אחת בלבד (בשנת 1669), ז'ק ביאניו בוסיה כבישוף קתולי והטופחיו, בתפ"י לות יום ראשון בכנסיה הגותית המקומית העתיקה, השאירו רושם בליימחה על כל שומעיה, עד כדי כך ששמו הגיע לחצר המלך, שקרא אותו אליו, כדי שישמש מתנחל לנסיכים הצעירים ויר-עץ-סתרם למלך עצמו.

ארתור לב, רמת-השרון

ואפילו חולצות נשים

על פעילותו של השר גד יעקובי במשיכת השקעות לארץ (המשיקל הכלכלי של היורדים, העולם הזה 8.4.87).

כאשר לפעילותו של השר יעקובי בהקשר לכוח המשימה הכלכלי, שהוקם לפני כשנתיים כדי להגדיל את מעורבותם של אנשי-עסקים יהודיים בתחומי ההשקעות, היצוא והתיירות, והמופעל באמצעות מינהלה המממנת את פעולותיה על-ידי 300 חבריה בארץ ובח"ל, התרציאות עד כה מדברות בעד עצמן.
ביין השאר, הוקמה חברה להשקעות של חברים מכוח המשימה באמריקה ומוקמות חברות-השקעה נוספות של חברים מקנדה ואוסטרליה; מוקמת בימים אלה חברה לאיתור השקעות; הוקמה חברה לשיווק מוצרי-מזון לרשות-השיווק בארצות-הברית; הוקמה חברה לשיווק מוצרי צריכה ותרופות לרשות וראנסטור'ס בארצות-הברית וחברת לימיטד בעפולה הקימה מיפעל לייצור חולצות-נשים, המעסיק 200 עובדים, והיא מקימה מיפעל נוסף לייצור סוודרים, ואשר ליורדים — חלק מהם כבר מעורבים בפעילות הכוח. ז'אק נאסר (הבנק הבינלאומי הראשון), למשל. נעמה הניו, דוברת משרד הכלכלה והתכנון, ירושלים

האופציה הארמנית

מדי כמה שנים שטפת את אמצעי-התיקשורת סדרת בדיחות אקטואריות, המיוחסות לתוכנית שאלות ותשובות, שבמצאות אינה קיימת, ברדיו וריבאן. בירת ארמניה הסובבת בגליונו שהופיע השבוע לפני 25 שנה, את אחת מבדיחות רדיו יריי באן, שתאמה את ההתפתחויות המדיניות באותם ימים:
● שאלה: "אני חבר-מיפלגה נאמן. מאז הבעיות האידאולוגיות שהתעוררו בין ברית-המועצות וסין העממית, איני יודע אם לשתות תה רוסי או תה סיני. מה עליי לשתות, כדי להיות בסדר מבחינה רעיונית?"
תשובה: "שתה קפה!"

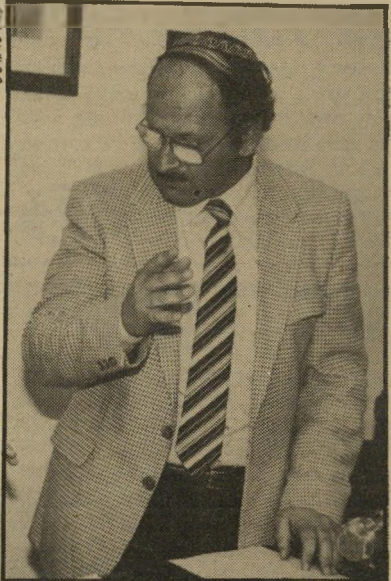
(המשך מעמוד 3)

אני לא מבין גדול בכדורסל, אבל, כמו כל עם ישראל, מתעניין. לכן אני חייב להודיעכם, כי מכל הפיטופטים ששמעתי אחרי ההפסד המטור ההפסד נגדם מכיוון שלא אירגנו צעפים, כובעים ובאלונים לאוהדי מכבי שהיו בלונזאן, הוא הפיטופט המצחיק ביותר.

מכבי הפסידה בלונזאן מסיבה הרבה יותר פשוטה: מפני שלעתים קרובות מאוד, גם כשהיו לשחקני מכבי הודמנויות-פז לעשות זאת, הם פשוט שכחו כיצד קולעים לסל.
אלכס לבנסון, רמת-גן

לא חילק הזמנות

על מקומות הישיבה בקדם-אירוויז' יון (שידור, העולם הזה 8.4.87).
כתבתם כאילו כרטיסי-ההזמנות לתחרות קדם-האירוויז'ון חולקו לפי הוראותי, ולכן

ראש רשות ינון הזמנה במעטפה סגורה

קיבלו מיספר מחברי הוועדה-המנהל מקומות לא טובים במיוחד.

אני רוצה להרגיש, כי בזמן חלוקת הכרטיסים כלל לא הייתי בארץ, אלא בביקור בדרום-אפריקה. שבתאי ארצה רק יום אחד לפני תחזות הזמר, ולכן לא היה באפשרותי לדאוג לחלוקת הזמנות.

מוכרתי קיבלה את ההזמנות לחלוקה לחברי הוועדה-המנהל, אך המעטפות היו סגורות. גם המעטפה שנשא את שמי הייתה סגורה ולא היה לי כל מושג היכן אני יושב, עד שהגעתי לאולם עצמו.

מיכה ינון, יור-רשות-השידור, ירושלים

הבקבוק של אמנון

על שתייה קלה בכנסת (אנשים, העולם הזה 8.4.87).

בסיפור על בקבוק השמפניה, שהפסיד השר אמנון רובינשטיין בהתערבות עם ח"כ שרה דורון, משוהו לא כסדר: מניתם שם שני שרים, ארבעה ח"כים ועוד כמה "אחרים", שהתחלקו בבקבוק הזה במינון הח"כים.
אחת מן השתיים: או שזה היה בקבוק שמפניה גדול מן המקובל או שהחברה שם לא היו צמאים כלל.
יעל בן, הרצליה

ספה ואת לא מיטה

על בדיחה ותיקה מאוד (העולם הזה 1.4.87).

כבר איירע לי ששמעתי (או קראתי) בדיחה עם זקן, אבל לקרוא בדיחה כזאת פעמיים תוך חצי שעה, ועוד באותו עיתון, זה עוד לא קרה לי.
הנה, בעולם הזה, הישווה מדור העם את החלטת ממשלת ארצות-הברית להחרים את בסיס תל-נוף (בגלל מינוי אביאם סלע למפקדו) לתמיני שבא הביחה, מוצא את אשתו בוגדת בו עם ידידו ושורף את הספה כנקמה, וכמה עמודים אחרי זה, באותו גליון (במיסגרת "נשים באמצעי התיקשורת", במדור דף חדש), מובאת אותה בדיחה עם זקן עד הריצפה, בפעם השנייה, אך הפעם בשינוי קל ובהתייחסות שונה. הרמטכ"ל

העולם הזה: שבועון החירות הישראלי ♦ המערכת והמינהלה: תל-אביב, רחוב גורדון 3, טל. 03/232262/3. תא-דואר 136 ♦ העורך הראשי: אורי אבנרי ♦ עורך-מישנה: דוב איתן ♦ עורך תכנית: יוסף שנון ♦ רכזת מערכת: ענת סרגוסטי ♦ עורך כיתוב: גיורא נוימן ♦ מחלקת המודעות: ברמית טל ♦ עורך דפוס: יפתח שביט ♦ ראש המינהלה: אברהם סיטון ♦ המו"ל: העולם הזה ♦ הדפסה: הדפוס החדש ♦ בע"מ. תל-אביב ♦ הפצה: גר בע"מ. תל-אביב.

קניא יני

במה שקרים גסים אפשר להכניס לקטע בן 69 מילים?

במקומון העיר הופיע קטע בלתי-התום, שהי שג אולי היא, וכך נאמר:

"יעקוב נימרודי החליט לשלב את עיסוקי הסחר בנשק בכתיבה. הוא כבר סיים לכתוב כמה פרקים מסיפורו על פרשת-איראן, ובשבועות האחרונים אמרים שהוא מתרגל מדי פעם את כתיבתו אצל אורי אבנרי, ומפרסם מאמרים ב"העולם הזה" על-פי השמועות, אבנרי גם יערוך את סיפורו של נימרודי, אך אבנרי טוען כי זו המצאה פרועה. אני לא יודע מי זה נימרודי, אין לי שום קשר איתו, ואפילו לא ידעתי שהוא כותב ספר".

בקטע זה יש המישה שקרים גסים. לא ספרתי את השקרים הקטנים.

שק"ר 1: הוא מתרגל מדי פעם את כתיבתו אצל אורי אבנרי ומפרסם מאמרים בעולם הזה.

הזמנתי את נימרודי לפרט את גישתו הפוליטית לפרשת-איראן במדור "דיעה אחרת" של העולם הזה (25.3.87). נימרודי אינו "מתרגל", ולא "מדי פעם". הוא כתב מאמר אחד ויחיד, יערוך את סיפורו של נימרודי.

לא היה ולא נברא. אבנרי לא יערוך, לא התכוון מעולם לערוך, ובכלל לא ערוך מעולם ספר של מישהו. הדבר כולו המצאה מצוצה מן האצבע.

שק"ר 3: (אבנרי אמר) אני לא יודע מי זה נימרודי.

טילפנה אליו צעירה שאין לי מושג מי היא, ושאלה אותי לגבי אותה המצאה. לא אמרתי לה שאיני מכיר את נימרודי, והדבר הוא מגוחך על פניו.

לפני שלושה שבועות פירסמתי כתבת-תחקיר בשם "תיק נימרודי", בחתימתי. בכתבה ציינתי שבעיקבות דברים חמורים מאוד שכתבתי עליו, העמיר נימרודי לרשותי את תיקיית-המיסמכים ולאכולמי-ההזמנות שלו, כדי שאשתכנע טיבי טענותיו. לבוא אחרי-כך ולטעון כי אמרתי ש"איני מכיר את נימרודי" — הרי זה אינו רק פשע, אלא טימטום שאינו נסלח גם לגבי עיתוני אית מתחילה של מקומון.

שק"ר 4: (אבנרי אמר) אין לי שום קשר איתו (עם נימרודי).

כנ"ל. על הקשר איתו ריזוחתי בעיתון.

שק"ר 5: "לא ידעתי שהוא כותב ספר". לא אמרתי ולא יכולתי לאמר דבר כזה. נימרודי סיפר לי שהיה רוצה לכתוב ספר, ועורדתי אותו לעשות כן. לבדו. בלי כתבנים ובלי עורכים, בדיווח אותנטי פשוט על חלקו ביחסי ישראל-איראן כתקופת-השאה ובתקופת הפרשה.

שוב היכה

הברק

דפנה ברק עתה זאת שוב. הצלחתה להיפגש עם עדנאן האשוגי הוא הישג עולמי. האשוגי וכן, והו כתוב בלתי-נכון של השם. אנחנו ממשכים להשתמש בו, כי